

af Erklæring og Forslag fra Udvalget for Landstingets Forretningsorden.

Formanden: Formandens Forslag gaaer ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger, efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling samt med Afgang til at stille Ændringsforslag, dog at Regulativets Tidsfrister ikke overholdes. Jeg skal allerede nu bemærke, at det er en Selvfølge, at de af Udvalget foreslaaede Forandringer forudsatte Vedtagelsen af tilsvarende fra Folkethingets Side.

Da Ingen ønskede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Formandens ovenstaaende Forslag vedtoges eenstemmig med 30 Stemmer.

Derefter foretoges den næste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af: Forslag til Lov om Lønninger for de ved Kjøbenhavns Universitet, den polytekniske Læreanstalt, de lærde Skoler, Sorø Akademi, samt det Kongelige Døvstummeinstitut, Skolelærerseminarierne og det Kongelige Blindeinstitut ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1345 ff.)

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det er, som det ærede Thing vil see, en tidligere bestaaende Lønningslov eller rettere en Samling af flere, der her fremlægges for at revideres efter den Bestemmelse, der ved disse Loves Emanation i sin Tid derom er tagen. Den vigtigste Deel af denne Samling er Lønningsbestemmelserne for Universitetet, den polytekniske Læreanstalt, de lærde Skoler og Sorø Akademi. I den Lov, der udkom 1858, blev det bestemt, at den skulde revideres inden Udløbet af Finantsaaret 1863—64. For de to andre Love, der her ere flaaede sammen med den, ere derimod andre Revisionsår fastsatte, men Ministeriet har anseet det ønskeligt, at alle de Lønningslove, der skulle være underkastede periodisk Revision, bleve behandlede paa een Gang, og har derfor foreslaaet at forførte Terminen for disse

to sidste, saa at de alle for Fremtiden kunne faae eet og samme Revisionsaar. I det Forslag til en saadan revideret Lov, der først blev forelagt Folkethinget, havde Ministeriet foreslaaet nogle Forandringer fra de ældre Bestemmelser, dog paa de fleste Steder ikke af stor Betydning. Nogle af disse Forandringer ere vedtagne, andre ere forfaste, og flere nye ere indkomne ved Behandlingen i Folkethinget. Jeg maa vel ansee det passende, at jeg med saa faa Ord som muligt gjør Rede for de Forandringer, paa hvilke jeg helst vilde henlede Thingets Opmærksomhed, saameget mere som idetmindste nogle af disse Punkter ville foranledige mig til at stille Ændringsforslag til anden Behandling, ved hvilken jeg da turde forbeholde mig udførligere og nærmere at motivere disse Ændringsforslags Indhold.

Ved den Deel af Loven, der angaaer Universitetet, er vel skeet nogle Forandringer, men de ere ikke af stor Betydning. Den betydeligste turde være, at i Slutningen af § 2 er der ved Behandlingen i Folkethinget tilføjet den sidste Passus: „Tøvrigt opretholdes de Lønningsbestemmelser, der ere truffet i Henhold til § 11 i Lov af 12te Januar 1858.“ Det var der bestemt, at dersom nogen Docent ved Universitetet ved den nye Lønningslov fik en overordentlig Forbedring i sin Lønning, maatte denne dog ikke overstige 30 pCt. Der var i denne Anledning i det foreliggende Lovudkast foreslaaet, at det skulde betragtes, som om der havde staaet 50 pCt. Tre eller fire Docenter vare nemlig ved denne Bestemmelse komne i et Misforhold i Henseende til deres Gage til deres jævnaldrende Kolleger. Men denne Paragraph, der havde Nr. 8 i Lovudkastet, er bleven strøget i Folkethinget, og i Stedet derfor har man gjentaget den ældre Bestemmelse, hvorefter det bliver saaledes, at Hvo, der dengang kun har faaet de 30 pCt., ikke skal have Udsigt til at faae Mere. Folkethingets Udvalg bemærkede i sin Betænkning i den Anledning, at saafremt de 4 Professorer, om hvem der var Tale, virkelig burde have en saadan Forbedring som den, der tilsigtedes ved at forandre de nævnte Procenter, kunde de indstilles til et personligt Tillæg af saa Meget, som de ved en saadan Forandring havde kunnet avancere. Jeg har